

Důvěřuj, ale prověřuj,

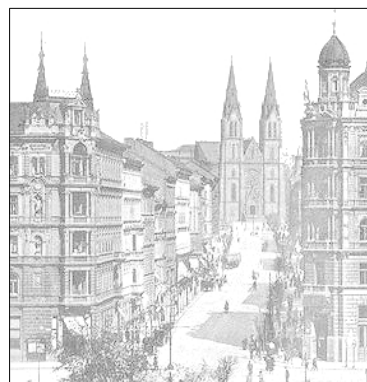
prohlásil v ruských revolučních dobách Felix Dzeržinskij. Aniž mohl tušit, že jeho nadčasová hláška bude mnohonásobně platit v době internetu. Tak se zrodil tenhle fejetonek o dnešní události s přímým vztahem k Praze v době minulé.

Potřebovali jsme zjistit životopisné údaje jednoho vimperského rodáka. Na začátku byla docela strohá informace: *Ing. Jan Oswald *1852 ve Vimperku, ředitel panství v Praze XII.* Když byl z Vimperka, tak mohlo jít pouze o panství Schwarzenbergů. Jenže schwarzenberský statek se nacházel v Jinonicích, zatímco Praha XII byly Královské Vinohrady. Jinonice byly až do roku 1922 hodně malou vesnicí, která však „sežrala“ mnohem větší Butovice. Pěkně se o tom píše na www.prahaneznama.cz/praha-5/jinonice/, že v *polovině 19. století zde žilo ve dvaceti domech 182 obyvatel. Podle tehdejšího nového zákona byly obě obce spojeny jako Jinonice. To se zdá poněkud podivné, protože Butovice byly asi 3x větší a měly kostel, hřbitov i školu, o čemž se jinonickým mohlo jenom zdát. Nicméně Jinonice držely v ruce velký trumf, že právě v nich bylo sídlo schwarzenberského panství – dnešní zámek.*

Je nesporné, že Jan Oswald nemohl být ředitelem statku na Královských Vinohradech, když jediný knížecí majetek okolo Prahy byl jenom ten jinonický. Jak tedy došlo k omylu? Uvidíme, co přinese matrika narozených. Přinesla jména otce, matky, prarodičů a také to, že otec Václav Oswald byl knížecí hospodářský úředník. Svému synovi dopřál studie, aby Jan nakonec dosáhl vysokého postavení rovněž v knížecích službách. Možná ještě něco sdělí jiný dokument, totiž pražské pobytové přihlášky.

Přestože přihlašovací karty z přelomu dvou století nezahrnují přilehlé obce, zadání slova Oswald přineslo příjemné překvapení a hlavně vysvětlení. V roce 1908 byl zapsán nový obyvatel Královských Vinohrad Jan Oswald s celou rodinou a s poznámkou „emeritní ředitel panství“. Tehdy šestapadesátiletý novopečený penzista měl ženu Karolínu, jednadvacetiletou dceru Marii a osmnáctiletého syna Jana. Třetím pramenem je Adresář Královských Vinohrad z r. 1912. >>> Adresa se shoduje s přihláškou a zkratka v. v. opět potvrzuje, že opravdu nešlo o panství na Vinohradech. Když se Oswaldovi přistěhovali do Karlovy třídy¹ přistěhovali, do Prahy už jezdili tramvaj.

Osvizek Jan, kolářský, 070 - Hlávková 11.
Osvald Antonín, veř. posluha, 826 - Sá-
zavská ul. 7.
— Eduard, krejčí, 1376 - Jungmannova 79.
— Hynek, hodinář, 631 - Rubešova ul. 19.
— Jan, hosp. ředitel v. v., 181 - Karlo-
va třída 19.
Lau. služba, 027 - Jabloňského ul. 4

Karlova třída

Město Král. Vinohrady mělo tramvajovou trať ještě před začátkem 20. století. Vyplatila se především kvůli bouřlivé výstavbě. Na fotografii tramvaje z roku 1897 je na pozadí Korunní ulice vidět vinohradská vodárenská věž. Snímek vyšel r. 1941 v časopise Český svět. Po připojení Vinohrad k Praze byla Karlova ulice¹ přejmenována na Jugoslávskou s vyústěním na náměstí Míru s chrámem sv. Ludmily.

¹ Sice je dlouhá jen 118 m, ale kdepak ulice, třída to byla! Však Vinohrady zůstaly nadlouho „lepší“ čtvrtí. I tu elektrickou tramvaj měly dřív než Praha. Konkrétně na Václavském náměstí nahradila koňku elektrika v roce 1900.